

Könyv - Jankovich Gellért: Novum sidus Hungariae... Nagyszombat, 1746

Könyvtár – Könyvművészeti gyűjtemény

Leltári szám:	56.884.1
Alkotó:	Jäger, József / rézmetsző
Készítés ideje:	1746
Készítés helye:	Magyarország
Anyag:	bőr; papír; papírtábla
Technika:	aranyozott, poncolt, festett metszés; bőrkötés; bőrmárványozás; kézi aranyozás; rézmetszet
Méreték:	magasság: 20 cm szélesség: 15 cm vastagság: 3 cm súly: 416 g

Jankovich Gellért: Novum sidus Hungariae, sive Sanctissima Dei, et dolorum Mater Maria, in s. statua Sassiniensi in fine saeculorum thaumaturga [...] per Conventum Sassiniensem Patrum FF. Eremitarum ordinis S. Pauli primi eremitaie. Tyrnaviae : typ. academicis Societatis Jesu, 1746.

A kötet, amely a pálos rend által gondozott sasvári (ma Šaštín, Szlovákia) kegyhelyen az 1740 körüli években történt csodákat, azaz ima-meghallgatásokat ismerteti, a barokk kori mirákulumos könyvek műfaját képviseli.

A Nyitra megyei Sasvár Magyarország és a Habsburg Monarchia egyik legismertebb búcsújáróhelye volt a 18. században, amelyet évente több mint százezer zarándok keresett fel, olykor igen távoli vidékekről is.

A sasvári mirákulumos könyv itt bemutatott első, latin nyelvű változatát a nagyszombati egyetemi nyomda adta ki 1746-ban, Hunyadi Antal Bars vármegyei alispán költségén. A kötet címlapelőzők-metszetét, amely a sasvári Pieta-kegyszobrot és a templom látképét ábrázolja, Josef Jäger nagyszombati rézmetsző készítette.

A kötet összeállítója és szerzője, Jankovich Gellért (1710k.–1771) pálos szerzetes, teológiai doktor, aki 1755–1761 között a magyar rendtartomány generális perjele is volt.

A könyv 1751-ben, Orosz Ferenc pálos történétíró fordításában magyar nyelven is megjelent, Ebergényi Eszter, gróf Héderváry-Viczai Jób özvegyének támogatásával. Ugyanebben az évben szintén a nagyszombati nyomda adta ki Streszka Márton sopronbánfalvai – majd 1765-től sasvári – perjel fordításában a szlovák nyelvű változatot, Agnelli György esztergomi kanonok költségén.

A mű rövidített, nyolcadrét formátumú német verzióját – immár a pálosok közreműködése nélkül – Landerer János Mihály pozsonyi nyomdász jelentette meg 1765 körül.

Irodalom

- Serfőző Szabolcs: *A sasvári pálos kegyhely története*. Balassi Kiadó, Budapest, 2012. - p. 128.

